

88. Fáradtan, bűnbe veszve *Adoniram Judson Gordon*
(1836–1895)

Fá-rad-tan, bűn-be vesz - ve Jár-tam az é - le-

tet, De meg - ta-lált a Pász - tor S nyá-

ja - hoz ve - ze - tett. Jól lát - ták ezt az

an - gya-lok, S ne - vét di-csér - ve zeng da-lok.

Kéz, a-mely ke - res - tél, Szív, a-mely sze-

ret - tél, Vér, mely el - tö - röl - ted bű - nő - met,

Mind - ö - rök - re hadd di-csér - je - lek!

2. Míg borral és olajjal Kimosta sok sebem, Fülembé súgta halkán: „Enyém vagy, gyermekem!” Sosem szóló edesebb zene, Szívem hálával lett tele. *Kéz, amely kerestél...*

3. Lábán, kezén mutatta Sok égő sebhelyét, S kegyetlenül tövissel
Körülvett szent fejét. Úgy megragadta lelkemet, Hogy értem
annyit szenvedett. *Kéz, amely kerestél...*

4. Azóta véle járok, Szívem csak néki él, Csodás lényét megértem
Szentlelke fényinél. Örök élttem sem lesz elég Zengnem az Ő
dicséretét. *Kéz, amely kerestél...*

5. Szívem bár napról-napra Az Úrban megpihen, Az órát várva
várom, Amelyben megjelen, És elviszi felhőkön át Elkészített
menyasszonyát. *Kéz, amely kerestél...*

*William Spencer Walton (1850–1906) – Vargha Gyuláné
(1863–1947)*